

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Szlak latarni morskich

czas trwania: 2 dni, typ: samochodowa, liczba miejsc: 7, stopień trudności:
łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Trasa jaką proponuję przebiega wzdłuż wybrzeża, szlakiem latarni morskich. Rozpoczynając w Stilo zaliczamy kilkunastominutowy spacer by dotrzeć do tej ponad 33 metrowej latarni. Wspinamy się na szczyt by zobaczyć piękne lasy i morze. Następnie przenosimy się do Czolpino i ponownie spacerujemy pod górkę. Z o wiele niższej latarni możemy obejrzeć panoramę z wydrami Słowińskiego Parku Narodowego. Po drodze mijamy dom latarnika, zabytkową zabudowę która dziś niestety rozsypuje się na naszych oczach. Kolejny przystanek i ostatni pierwszego dnia wycieczki to Ustka. Z tej latarni obserwować możemy tętniące życiem miasto. Drugiego dnia Jarosławiec i ponownie ponad 33 metrowa latarnia. W Darłowie ponownie latarnia z której możemy obejrzeć miasto i port do którego co chwilę wpływają statki. A na zakończenie trasy - Gąski - najwyższa w tym zestawieniu latarnia. Wspiąć musimy się na prawie 50 m.! Chętni mogą dokumentować swoją podróż w "Paszporcie miłośnika latarni morskich", a ich wysiłek nagrodzony zostanie brązową odznaką "Bliza" za odwiedzenie przynajmniej pięciu dowolnych latarni. Potem zostaje tylko walczyć o srebrną (odwiedzenie wszystkich polskich latarni) i złotą (trzech zagranicznych)! Powodzenia!

Program wycieczki

miniprzewodnik

Osetnik Stilo - Piękna i unikalna

Stilo to usytuowana na wysokiej, zalesionej wydmie najpiękniejsza latarnia morska na Kaszubach. Ceglana wieża ze stalowym zwieńczeniem, z dwiema galeriami widokowymi została zbudowana przez Niemców w latach 1904-1906. Posadowiona jest na kamiennie-betonowym fundamencie. Część wieży zmontowano z gotowych elementów stalowych, skręcając je śrubami. Na świecie są tylko trzy latarnie morskie o takiej konstrukcji. Obecnie źródłem światła są halogeny o mocy 360 W/12V. Latarnię obsługuje trzech latarników.

Dzisiaj Stilo pełni rolę nie tylko latarni morskiej, ale również muzeum latarnictwa. W 1992 r. została udostępniona zwiedzającym. Dla turystów jest wspaniałą atrakcją i punktem widokowym na morze. Z latarni na szczycie wspaniale widać lasy, piaszczyste wydmy oraz jeziora Sarbsko i Łebsko.

W 1972 r. radiostacja latarni odegrała ważną rolę w akcji ratunkowej. Podczas sztormu o sile 12 stopni w skali Beauforta na wysokości latarni tonął duński statek. Miał awarię silników i wszedł na mieliznę. Przy dobrej widoczności można zobaczyć jego dwa maszty wystające nad powierzchnię wody.

Współrzędne latarni (54st47min18’sekN / 17st44min11’sekE)

54°47'12"N 17°44'02"E | na mapie:A

Czołpino Samotna strażniczka

W Czołpinie warto zobaczyć latarnię morską. Jest ona jednym z najcenniejszych zabytków, znajdujących się na terenie Słowińskiego Parku Narodowego. I choć zwiedzający narzekają na bóle nóg, bo dojście do latarni po bardzo, bardzo wielu schodach jest wyczerpujące, to jednak widoki ze szczytu rekompensują wszelkie zmęczenie. Latarnia góruje nad lasem i morzem, jest strażnikiem samotnym i pięknym.

Obiekt stoi na zalesionej wydmie o wysokości 56 m n.p.m.

w odległości 1050 m od morza. Latarnia rozpoczęła pracę 15 stycznia 1875 r. Architekci uznali ją wówczas za fenomen budowlany, bowiem wszystkie materiały musiały być dowieszone drogą morską, a proces budowy był niezwykle trudny, choćby z powodu warunków atmosferycznych. Jednak budowniczy - Eduard Kummer - cierpliwie pokonywał trudności i silny wiatr. Wieża latarni u podstawy liczy 7 m średnicy, a jej wysokość przekracza 25 m. Kiedy otwierano latarnię, uchodziła za jedną z najnowocześniejszych. Początkowo źródłem światła była lampa olejowa. W tym czasie pięć koncentrycznych knotów spalało rocznie 3600 kg oleju mineralnego.

Obecnie emituje przez specjalne soczewki światło elektryczne, zainstalowane w 1926 r. Światło czołpińskiej latarni widoczne jest z odległości 21 mil morskich i chroni rybaków i marynarzy przed niebezpiecznymi w tym rejonie Bałtyku mieliznami. W pobliżu latarni znajduje się budynek z czerwonej cegły - w przeszłości mieszkali w nim latarnicy. Od 1994 r. latarnia jest dostępna dla zwiedzających, dzięki czemu można z góry podziwiać urodę Słowińskiego Parku Narodowego i ruchomych wydm.

Współrzędne latarni (54st43min12sekN / 17st14min37sekE)

54°43'06"N 17°14'27"E | na mapie:B

Czołpino Dom latarnika

Latarnia morska w Czołpinie oraz położona u jej stóp w Odległości ok. 1 km zabudowa to zabytki architektoniczne, które na stałe wpisały się w krajobraz Wybrzeża

Słowińskiego. Przez kilkadziesiąt lat tę kilkusetmetrową trasę codziennie przemierzali latarnicy, podtrzymujący światło czołpińskiej latarni. Wprowadzenie w okresie międzywojennym światła elektrycznego przyczyniło się do odejścia dawnych latarników. O ich bytności na tym terenie przypominają dzisiaj budynki, nazywane przez miejscową ludność Osadą Latarników lub Domem Latarników.

Osadę zaprojektowano w 1871 roku. Tworzyły ją dwukondygnacyjny, podpiwniczony budynek mieszkalny, stodoła, budynek inwentarski oraz budynki gospodarcze. Oś podłużna zabudowy mieszkalnej, którą zlokalizowano w centralnej części działki, została zorientowana w kierunku wschód-zachód, pozostałych obiektów w kierunku północ-południe. Budynek mieszkalny wzniesiono z czerwonej cegły, stosując bardzo oszczędne dekoracje architektoniczne. Elewację wykonano z cegły licówki murowanej na spoiny wklęsłe z cokołem z ciosów kamiennych. Jej zachodnią część zabezpieczono przed działaniem silnych wiatrów łupkiem mineralnym. W bryle budynku, o pow. użytkowej prawie 600 m² i kubaturze 1350 m³ wydzielono cztery mieszkania, piwnice i strych. Czerwoną cegłą wykorzystano również jako materiał do budowy pozostałych pomieszczeń użytkowych.

W stodole, w części środkowej przechowywano do młocki zżęte zboże, później słomę i siano, w częściach przyszczytowych natomiast magazynowano pozostałe płody rolne. Kolejny jednokondygnacyjny budynek pełnił funkcję uniwersalnego obiektu gospodarczego (obora, chlewnia, kurnik). Jeden z budynków gospodarczych w przeszłości pełnił funkcję rozdzielni sterującej pracą latarni. W niedalekiej przyszłości osada zostanie zaadoptowana na pomieszczenia muzealne, prezentując karty z historii Wybrzeża Słowińskiego i losy jego mieszkańców, nierozzerwalnie związane z morzem i pulsującym światłem latarni morskich.

54°42'56"N 17°13'24"E | na mapie:C

Ustka Latarnia z duchem

Funkcje pierwszej latarni morskiej w Ustce pełniła wieża kościoła św. Jana Chrzciciela, zbudowanego w 1355 r. tuż przy wejściu do portu. W 1871 r. na starej stacji pilotów zbudowano maszt, na który codziennie o zmierzchu latarnicy wciągali świecą czerwoną lampę Fresnela.

W 1892 r. u nasady wschodniego falochronu zbudowano nową stację pilotów, do której dobudowano 22-metrową ośmiokątną wieżę latarni. Na jej szczycie umieszczono charakterystyczną białą laternę. Od 1904 r. światło usteckiej latarni jest białe i widać je z odległości 15 mil morskich. Obydwa zabytki - latarnię oraz budynek stacji pilotów - udostępniono do zwiedzania.

Przed kilku laty latarnicy zdradzili, że to ciekawe miejsce zamieszkuje także... hałaśliwy duch, który chodzi po schodach, szura butami, przestawia szklanki, ale uspokaja się, gdy do latarni wchodzi turyści.

Współrzędne latarni (54st35min22sekN / 16st51min25sekE)

54°35'17"N 16°51'15"E | na mapie:D

Jarosławiec Latarnia- przewodniczka rybaków

Rybakcy znają migotliwe światło jarosławieckiej latarni, ale częściej kieruje ich ku lądowi buczek, który słychać na kilkadziesiąt kilometrów. Morze w tym rejonie jest

zdradliwe i niebezpieczne dla żeglarzy, a jesienne sztormy były w przeszłości przyczyną bardzo wielu morskich katastrof.

Pierwszą latarnię w Jarosławcu zbudowano w 1830 r. w odległości około 400 m od brzegu morza. Okazało się jednak, że budowla była zbyt niska - światło przesłaniał las. Mieszkańcy wsi nie wyrazili zgody na wycięcie drzew, bali się bowiem zasypania pól uprawnych uwolnionymi piaskami. Również podwyższenie latarni okazało się niemożliwe z powodu zbyt słabej konstrukcji.

W 1835 r. zapadła decyzja o budowie nowej latarni, dziś atrakcji turystycznej Jarosławca, szczególnie dla dzieci. W pobliżu starej, którą po przebudowie przeznaczono na mieszkania dla latarników, stanęła wieża z czerwonej cegły wysokości 33 m. Pierwsze światło nowej latarni zapłonęło w lipcu 1838 r. Początkowo było to piętnaście lamp spalających olej rzepakowy. Na początku XX w. lampy olejowe zastąpiono oświetleniem gazowym. Elektryczność wkroczyła do jarosławieckiej latarni w 1908 r., a wraz z nią wspomniane na początku przeciwmgielne syreny.

Nowoczesne oświetlenie - cztery panele obrotowe z żarówkami reflektorowymi - zainstalowano w 1975 r. Białe światło latarni, widoczne już z odległości 23 mil morskich od brzegu, prowadzi bezpiecznie marynarzy, rybaków i żeglarzy.

W 1996 r. mury latarni zostały poddane konserwacji i zabezpieczone przed szkodliwym działaniem czynników atmosferycznych. Latarnia wraz z budynkami gospodarczymi została wpisana do rejestru zabytków.

Do zwiedzania udostępniona jest latem w godz. 10.00-20.00.

Współrzędne latarni (54st32min29sekN / 16st32min41sekE)

54°32'24"N 16°32'32"E | na mapie:E

Darłowo

Latarnia morska (1885)

Przed falochronem wschodnim w darłowskim porcie zbudowana została latarnia morska. Już w 1715 r. postanowiono ustawić światła nawigacyjne po obu stronach ujścia Wieprzy. W 1885 r. stanęła tu tu nieduża stacja pilotów. Wybudowana z czerwonej, licowanej cegły z przylegającą do niej kwadratową wieżą, w której oknie umieszczono lampę z soczewką IV klasy na wysokości 2,2 m. Świeciła czerwonym światłem o zasięgu 6 Mm.

W 1899 r. wymieniona została w lampie soczewka na cylindryczną, katadioptryczną, lepszą o dwie klasy od starej i zmieniono też charakterystykę światła latarni na białe, przerywane. W 1927 r. dobudowano do wieży jedną kondygnację, nad której umieszczona została laterna ze stalową kopułą, otoczoną galerijką. Od tej pory wysokość latarni wzrosła do 22 m.

Laterna z optyką pryzmatyczną, tarczową złożoną z 13 segmentów i zmieniacz na dwie żarówki, każda po 1000 W. 1966 r. to dalsza modernizacja latarni polegająca na zmianie sposobu zasilania dla zapewnienia oświetlenia w przypadku braku zasilania. Źródło światła zostało zastąpione lampą halogenową o mocy 100 W umieszczoną w sześćżarówkowym zmieniaczu. W 1998 r. osuszono mury i wzmocniono ścianę północną. W sierpniu 2000 r. latarnia została udostępniona do zwiedzania.

54°26'25"N 16°22'43"E | na mapie:F

Gąski

Na ratunek zabytkowej latarni (54°14'40"N / 15°52'30"E)

Największą atrakcją turystyczną Gąsek jest latarnia morska, mierząca 51,2 m wysokości, druga pod tym względem w Polsce. Losy tej budowli i powojenne próby ratowania murów przed rozpadem są przedmiotem zainteresowania wielu inżynierów. Budowę obiektu ukończono na przełomie lat 1877/1878. Pierwsze pęknięcia muru masywnej konstrukcji pojawiły się w 1933 r. - założono wówczas

metalowe plomby. Woda i sól okazały się jednak bezlitosne dla murów latarni - wieża zaczęła znowu pękać w latach 50. XX w. Początkowo próbowano ją ratować zastrzykami betonowymi, później w 1964 r. w pęknięcia wprowadzono olkit. Eksperyment się niestety nie powiódł. W latach 90. XX w. przeprowadzono kolejny remont, pokrywając zewnętrzne mury latarni syntetycznym środkiem zapobiegającym wchłanianiu wody przez mur.

Zabytkowa latarnia w Gąskach jest udostępniona do zwiedzania. Wraz z zespołem budynków gospodarczych z czerwonej cegły budzi nieklamany podziw turystów. Światło latarni przy dobrej pogodzie jest widoczne z odległości 23,5 mili morskiej, czyli około 43,5 km.

54°14'34"N 15°52'23"E | na mapie:G

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): fot. S. Madej, fot. K. Tomasik, theguru, fot. W. Wieczorek, fot. yarmaj, fot. paris, fot. Z. Choiński

Trasa dodana przez: cychner

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
poniedziałek 22 lipca 2024 17:48:08